

тъ. Турцытъ загубихъ въ тѣзи достопамятна обсада до 100,000 души отъ болести и отъ оржжіето на обсаденытъ.

Въ побѣдата си Султантъ показа великодушіе. Той посрѣщихъ гофмейстертъ съ почеть и му са обѣща да пази точно условіята, по които станъ прѣдаването. Той са смили дору до сълзы, когато видѣ тръгването на старытъ Ридары, които считахъ Родосъ за свое отечество, и казалъ, че му е скърбно, дѣто изгонва тѣзи старцы отъ кѣщята имъ. Ридаритѣ тръгнахъ прѣзъ Января 1532 и са заселихъ на островъ Малта, който имъ бѣше отстъпилъ испанскыя царь.

Прѣдпочтеніето на Султана къмъ нѣкои отъ околнытъ му често възбуждаше негодуването на старытъ знамениты паши. Тѣй пріятелството, което показваше Сюлейманъ къмъ Ибрахимъ паша, хитрый и угодливый потурнакъ отъ Гръкъ, станъ причина да са подигнатъ нѣкои отъ пашитѣ и да искатъ да са отдѣлятъ отъ Сюлеймана. Ахмедъ паша събира наоколо си египетскытъ Мамелюцы и подига знамята на въстанъето. Отпърво той сполучи добръ, намѣсти са въ Каиръ и са прогласи за султанъ на Египетъ; нъ при приближаванъето на Сюлеймановытъ войскы околнытъ му го оставихъ и той са принуди да побѣгне при единъ шенхъ арабскы. Сюлейманъ го получи отъ шенха и го умъртви, а на негово мѣсто настани Касъмъ-паша, (старъ наставникъ на младыя Султанъ) (1524).

Въ Влахія тогазы върлуваше междуособна война. На минуването си прѣзъ Влашко за Бѣлградъ Султантъ бѣше повлѣкълъ подирѣ си сына на послѣдныя воевода и бѣше обрѣкълъ тѣзъ земя на областъ. Нъ боярытъ бѣхъ избрали другъ воевода и бѣхъ са подигнали за своята независимость. Въ боеветѣ съ Турцытъ трима воеводы са убихъ безъ да даджтъ на боя нѣкакъвъ край. Най-послѣ на Власытъ помогнахъ трансилванскыя управитель Іоаннь Заполи и Султана са принуди да остави на Власытъ нѣкаквы си свободности въ замѣнъ на единъ данкъ, който ще плаща влашката земя (1524).